

عناوین

- با ریاست جمهوری بایدن مقابله با تغییر اقلیم و اجرای موافقت‌نامه پاریس شتاب می‌گیرد.
- سان‌فرانسیسکو استفاده از گاز طبیعی در ساختمان‌های جدید را ممنوع کرد.
- در پیمان سبز اتحادیه اروپا، گاز طبیعی به‌عنوان سوخت مرحله‌ی «گذار» تلقی نمی‌شود.

- با ریاست جمهوری بایدن مقابله با تغییر اقلیم و اجرای موافقت‌نامه پاریس شتاب می‌گیرد.
 - بایدن قصد دارد طی اقدامی دیپلماتیک بزرگ‌ترین انتشاردهندگان کربن جهان را به تعهداتی فراتر از توافق‌نامه پاریس تشویق کند.
 - عدم همکاری ایالات متحده در زمینه مقابله با تغییرات اقلیمی به تجارت شرکت‌های انرژی این کشور آسیب رسانده است.
 - تلاش‌های سیاستی اقلیمی بایدن همراه با اقدامات ایالت‌ها و شرکت‌ها می‌تواند طی دو سال چهره مقابله با تغییر اقلیم را تغییر دهد.

دارد به حداکثر انتشار کربن خود در سال ۲۰۳۰ و «بیلان صفر کربن» تا سال ۲۰۶۰ برسد.

ایالات متحده در سال ۲۰۱۵ تحت ریاست جمهوری باراک اوباما، متعهد شد که برای دستیابی به هدف توافق‌نامه پاریس (جلوگیری از افزایش دمای جهانی بیش از ۲ درجه سانتی‌گراد بالاتر از سطح قبل از صنعتی شدن)، انتشار کربن آمریکا را ۲۶ تا ۲۸ درصد تا سال ۲۰۲۵ نسبت به سطح انتشار سال ۲۰۰۵ کاهش دهد.

طبق گزارش آژانس حفاظت محیط‌زیست آمریکا (EPA) میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای این کشور در سال ۲۰۱۸ حدود ۱۰ درصد کمتر از سطح انتشار سال ۲۰۰۵ یا تقریباً ۶/۷ میلیارد تن معادل دی‌اکسیدکربن بود (نمودار زیر).

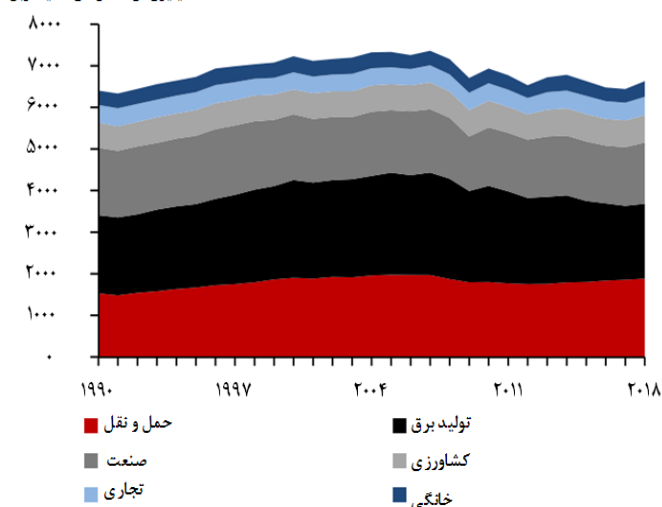
ایالات متحده آمریکا رسماً در تاریخ ۴ نوامبر ۲۰۲۰ از توافق‌نامه اقلیمی پاریس خارج شد، اما جو بایدن رییس‌جمهور منتخب قول داده است یک نشست جهانی اقلیمی را طی ۱۰۰ روز نخست آغاز دوره‌ی ریاست‌جمهوری خود برگزار کند.

بایدن در جریان مبارزه انتخاباتی خود با بیان این‌که گرم‌شدن کره زمین «تهدیدی جدی برای بشریت» است، وعده داد دستور ترامپ مبنی بر خروج رسمی ایالات متحده، دومین انتشاردهنده‌ی گازهای گلخانه‌ای جهان، از معاهده‌ی پاریس را لغو خواهد کرد. بایدن می‌گوید قصد دارد طی یک اقدام دیپلماتیک جدید بزرگ‌ترین انتشاردهندگان گازهای گلخانه‌ای جهان را به تعهداتی فراتر از توافق‌نامه پاریس تشویق کند.

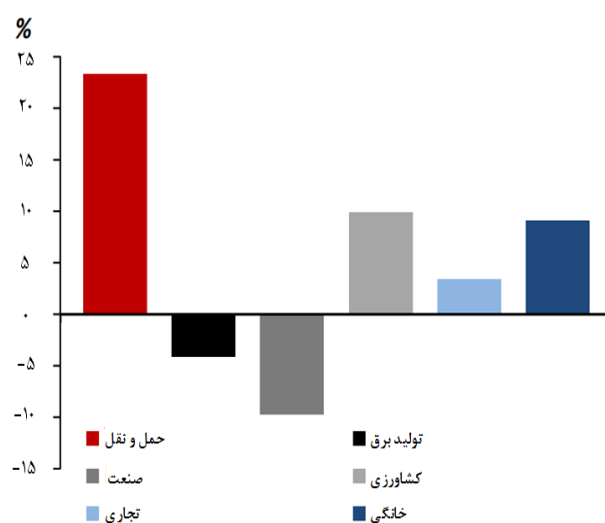
شی جین پینگ، رییس‌جمهور چین، در ماه سپتامبر چالشی برای سایر کشورها به‌وجود آورد وقتی اعلام کرد چین قصد

انتشار گازهای گلخانه‌ای آمریکا بر حسب بخش، ۱۹۹۰-۲۰۱۸

میلیون تن معادل دی‌اکسیدکربن

تغییر انتشار گازهای گلخانه‌ای آمریکا طی ۱۹۹۰-۲۰۱۸

Source: Environmental Protection Agency (EPA), 2020.

الی ۲۰۳۲ برنامه‌ریزی شده است. شرکت‌های نفت بی‌پی و شل از این ابتکار عمل حمایت می‌کنند.

عدم همکاری ایالات متحده در زمینه‌ی مقابله با تغییرات اقلیمی طی دوره‌ی ریاست جمهوری ترامپ به شرکت‌های انرژی این کشور که سعی در تجارت در خارج از کشور داشتند، آسیب رسانده است. به‌عنوان نمونه شرکت فرانسوی Engie که دولت فرانسه سهامدار جز آن است، ناگهان در ۳ نوامبر به مذاکرات مربوط به عقد قرارداد بلندمدت با شرکت آمریکایی NextDecade، توسعه‌دهنده‌ی LNG، خاتمه داد. انتظار می‌رفت این مذاکرات به یک طرح تجاری برای صادرات سالانه ۲۷ میلیون تن LNG از تگزاس منجر شود. شرکت Engie توضیح نداده است که چرا به این مذاکرات پایان داده است، اما ممکن است دلیل آن، نگرانی‌های ناشی از انتشار متان تولیدکنندگان شیل در منطقه‌ی تگزاس باشد.

برخی از شرکت‌های نفتی پیشرو ایالات متحده در حال سپردن تعهدات اقلیمی برای تأمین انتظارات رو به رشد زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیتی (ESG) سرمایه‌گذاران خود هستند. بزرگ‌ترین پالایش‌گر مستقل این کشور، ماراتن نفت (Marathon Petroleum)، هدف کاهش شدت انتشار گازهای گلخانه‌ای از عملیات خود به ۳۰ درصد کمتر از سطح انتشار سال ۲۰۱۴ تا سال ۲۰۳۰ به‌منظور دستیابی به کاهش مورد نظر یا هدف آرمانی موافقت‌نامه پاریس تعیین کرده است. همچنین غول تولیدکننده نفت مستقل آمریکا، شرکت کنکو فیلیپس (ConocoPhillips)، ماه گذشته متعهد شد که تا سال ۲۰۵۰ به بیلان صفر انتشار کربن در عملیات خود دست یابد.

Source: "Biden hopes to build on Paris accord", Petroleum Argus, November 6, 2020.

به‌دنبال محدودیت‌های ایجاد شده برای کنترل شیوع کووید-۱۹، آژانس محیط‌زیست ایالات متحده پیش‌بینی می‌کند که میزان انتشار دی‌اکسیدکربن بخش انرژی این کشور در سال جاری، ۱۰ درصد کاهش یابد، اما انتظار می‌رود در سال آینده با بهبود اقتصاد، ۵ درصد افزایش یابد.

بایدن دمکرات، مانند اوباما مجبور است در حوزه تغییر اقلیم با یک مجلس سنا تحت کنترل جمهوری خواهان مبارزه کند که اغلب آن‌ها با تلاش برای مهار انتشار گازهای گلخانه‌ای مخالفند. اوباما با پرداختن به تغییرات اقلیمی از طریق قوانین و مقررات از جمله برنامه برق پاک (Clean Power plan) سعی کرد با کنگره کار کند. اما این تلاش با چالش‌های حقوقی روبرو شد. اقدامات قانونی بایدن نیز با حساسیت و موشکافی‌های منصوب‌شدگان ترامپ در قوه قضاییه مواجه خواهد شد.

اما طی دو سال آینده تلاش‌های سیاستی اقلیمی بایدن در سطح فدرال همراه با اقدامات در سطح ایالت و در هیئت مدیره شرکت‌ها می‌تواند همه چیز را تحت شعاع قرار دهد. شش ایالت تحت رهبری دموکرات‌ها شامل کلرادو، ایلینوی، مینه‌سوتا، نیویورک، پنسیلوانیا و واشنگتن در حال بررسی پیروی از ایالت‌های کالیفرنیا و اورگان برای اجرای استانداردهای کم کربن برای بنزین و گازوییل هستند. در شمال شرقی آمریکا، ۱۲ ایالت و منطقه‌ی کلمبیا در حال تهیه چارچوب ابتکار «حمل و نقل و اقلیم» با هدف کاهش انتشار دی‌اکسیدکربن در بخش حمل و نقل هستند. طبق این ابتکار برای کاهش ۲۰ تا ۲۵ درصدی انتشار کربن بنزین و گازوییل مورد استفاده در بخش حمل و نقل جاده‌ای در سال‌های ۲۰۲۲

○ سان‌فرانسیسکو استفاده از گاز طبیعی در ساختمان‌های جدید را ممنوع کرد.

▪ تمام ساختمان‌ها به استثنای رستوران‌ها از ژوئن ۲۰۲۱ باید به صورت تمام برقی ساخته شود.

▪ صنعت گاز طبیعی آمریکا با این تلاش‌ها مخالف بوده و معتقد است این موارد منجر به افزایش قبوض انرژی می‌شود و گزینه‌های انتخاب انرژی مشتریان را از بین می‌برد.

طبق مصوبه‌ای که اواخر روز سه‌شنبه هفته گذشته به اتفاق آرا توسط هیئت نظارت (Board of Supervisors) سان‌فرانسیسکو تصویب شد، تمام ساختمان‌های این شهر به استثنای رستوران‌ها از ژوئن ۲۰۲۱ باید به صورت تمام برقی ساخته شود.

در سان‌فرانسیسکو از سال آینده استفاده از گاز طبیعی در ساختمان‌های جدید ممنوع می‌شود. بندین ترتیب این شهر، آخرین شهر بزرگ در ایالت کالیفرنیا خواهد بود که به‌دلیل نگرانی‌های اقلیمی مصرف سوخت گرمایشی و پخت و پز را محدود می‌کند.

سان‌فرانسیسکو پیش از این استفاده از گاز طبیعی را در ساختمان‌های جدید شهری ممنوع کرده بود. اما اکنون این ممنوعیت شامل همه ساختمان‌ها می‌شود. طبق آمار سال ۲۰۱۷، گاز طبیعی حدود ۴۰ درصد انتشار گازهای گلخانه‌ای و حدود ۸۰ درصد از انتشار بخش ساختمان را در این شهر به خود اختصاص می‌دهد.

به گفته رافائل ماندل (Rafael Mandelman) یکی از اعضای هیئت نظارت سان‌فرانسیسکو، «سخت گاز طبیعی دومین منبع انتشار گازهای گلخانه‌ای در این شهر است و خطرات عمده‌ای برای سلامتی و ایمنی دارد. ساخت کاملاً برقی ساختمان‌های جدید گامی اساسی در جهت ایجاد سان‌فرانسیسکو و سیاره ایمن و سالم برای نسل‌های آینده است.»

طراحان این ممنوعیت معتقدند فراتر از مزایای اقلیم، از آنجا که اجاق‌های گاز منبع عظیمی از آلودگی هوای داخل خانه هستند و تعویض آن‌ها در ساخت‌وسازهای جدید با اجاق‌های برقی دارای مزایای بهداشت عمومی نیز خواهد بود. در عین حال، ساختمان‌های کاملاً برقی از طریق هزینه‌های کم پیش‌پرداخت و اجتناب از هزینه‌های غیرضروری برای نصب لوله‌های گاز که افزایش هزینه‌های آب و برق به دنبال دارد، باعث صرفه‌جویی هزینه‌ی مصرف‌کنندگان انرژی خواهد شد.

علاوه بر ممنوعیت یادشده، ایالت کالیفرنیا قبلاً طرحی را برای حذف تدریجی فروش خودروهای بنزینی تا سال ۲۰۳۵ و اطمینان از آماده بودن بزرگراه‌های خود برای حضور خودروهای برقی از نظر شارژ و حرکت اعلام کرده است.

طبق گفته‌ی گروه سیرا کلاب (Sierra Club)، یک گروه حامی محیط‌زیست در آمریکا، این مقررات سخت‌ترین ممنوعیت گاز طبیعی است که تاکنون در یک شهر بزرگ کالیفرنیا تصویب شده است. این مصوبه شامل ۵۴ هزار منزل مسکونی و ۳ میلیون متر مربع فضای تجاری در حال ساخت این شهر می‌شود.

شهرهای بزرگ و کوچک کالیفرنیا در رأس تلاش شهرهای آمریکا برای حذف تدریجی استفاده از گاز در خانه‌ها و ساختمان‌ها به‌عنوان اقدامی برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای قرار دارند. حداقل ۳۸ شهرداری ضوابطی را تصویب کرده‌اند که دسترسی به شبکه گاز را محدود می‌کند.

مقامات ده شهر در سراسر ایالات متحده که بیشتر آن‌ها در کالیفرنیا واقع شده است، قانونی را تصویب کرده‌اند که استفاده از سخت گاز طبیعی را در ساختمان‌های جدید ممنوع می‌کند. بزرگ‌ترین شهری که تاکنون ممنوعیت استفاده از گاز را تصویب کرده، شهر سن خوزه است که سال گذشته این کار را انجام داد. اما ممنوعیت مصرف گاز طبیعی در سان‌فرانسیسکو سخت‌ترین و سریع‌ترین ممنوعیتی است که طی حدود شش ماه آینده اجرایی می‌شود.

صنعت گاز طبیعی آمریکا به شدت با این تلاش‌ها برای حذف گاز طبیعی مخالفت کرده و معتقد است که این موارد منجر به افزایش قبوض انرژی شهروندان می‌شود و گزینه‌های انتخاب انرژی مشتریان را از بین می‌برد. اما سخنگوی شرکت PG&E که گاز طبیعی و برق مصرفی شهر سان‌فرانسیسکو را تأمین می‌کند، از این اقدام پشتیبانی کرد.

Sources: Dharna Noor, "San Francisco Just Banned Natural Gas In New Buildings", gizmodo, Nov 11, 2020 & Mark Chediak, " San Francisco Bans Natural Gas Use in New Buildings", Bloomberg, Nov 11, 2020.

○ در پیمان سبز اتحادیه اروپا، گاز طبیعی به‌عنوان سوخت مرحله‌ی «گذار» تلقی نمی‌شود.

- استانداردهای جدید طبقه‌بندی مالی پایدار اتحادیه اروپا در هفته‌های آتی نوع سرمایه‌گذاری‌های سازگار با اقلیم را تعیین می‌کند.
- پیشنهاد شده است که نیروگاه‌های گازی نباید بیش از ۱۰۰ گرم معادل دی‌اکسید کربن در هر کیلووات ساعت انتشار کربن داشته باشند.
- انتظار می‌رود لهستان با تصویب تعیین آستانه‌ی انتشار ۱۰۰ گرم در پارلمان اروپا مخالفت کند.

استانداردهای جدید در هفته‌های آینده تحت طبقه‌بندی مالی پایدار اتحادیه اروپا ارائه می‌شود که تعیین می‌کند چه نوع سرمایه‌گذاری‌هایی می‌توانند سهم قابل توجهی در فرایند مبارزه اتحادیه اروپا با پدیده‌ی تغییر اقلیم داشته باشند.

طبق پیش‌نویس پیشنهادی مقررات مالی «پیمان سبز اروپا» (EU Green Deal) نیروگاه‌های گازی تولید برق، به‌عنوان سرمایه‌گذاری «پایدار» یا «گذار» طبقه‌بندی نخواهند شد، مگر این‌که دارای انتشار کربن بسیار کم باشند که در حال حاضر هیچ یک از آن‌ها قادر به انجام آن نیستند.

باشد که مقررات طبقه‌بندی مالی آستانه‌ی مجاز انتشار را صفر قرار نداده است.»

با وجود این، هنوز طرفداران گازطبیعی معتقدند که استفاده از این سوخت فسیلی برای دستیابی اروپا به خالص صفر انتشار تا سال ۲۰۵۰ ضرورت دارد. اوایل سال جاری میلادی، فرانس تیمرمنس (Frans Timmermans)، رییس بخش تغییر اقلیم اتحادیه اروپا، گفت: «استفاده از گازطبیعی احتمالاً برای انتقال از زغالسنگ به انرژی پایدار ضروری است». همچنین قانونگذاران مهم در پارلمان اروپا از گاز برای دوره‌ی انتقال انرژی از زغالسنگ حمایت کرده‌اند.

بر اساس اطلاعات منتشر شده در اوایل سال ۲۰۲۰، انتشار گازهای گلخانه‌ای از بخش برق در اروپا طی سال گذشته میلادی، ۱۲ درصد کاهش یافته است که ناشی از کاهش شدید تولید برق نیروگاه‌های زغالسنگی در کشورهایی مانند آلمان، اسپانیا، هلند، انگلیس و ایتالیا بوده است. همچنین نیمی دیگر از سوخت نیروگاه‌های اروپا با گازطبیعی جایگزین شده است. این سوخت فسیلی هنگام سوزاندن در نیروگاه‌ها، ۵۰ درصد کربن کمتری نسبت به زغالسنگ تولید می‌کند.

در ورشو، این نگرانی وجود دارد که لهستان از فرصت مشابه کشورهای غربی اتحادیه اروپا محروم شود. مدیرعامل گروه انرژی دولتی لهستان (Polska Grupa Energetyczna: PGE) می‌گوید: تفاهم کلی در مورد گاز به‌عنوان سوخت دوره‌ی گذار وجود دارد. این موضوع برای ما بسیار مهم است، زیرا گازطبیعی در استراتژی کوتاه‌مدت و میان‌مدت شرکت نقش مهمی دارد.»

دولت لهستان احتمالاً با تصویب آستانه‌ی انتشار ۱۰۰ گرم در پارلمان اتحادیه اروپا مخالفت خواهد کرد. همچنین انتظار می‌رود دیگر کشورهای شرق اتحادیه اروپا که در اوایل سال جاری میلادی بیانیه‌ای را برای حمایت از گازطبیعی امضا کردند، با آن مخالفت کنند. در هر حال این موضوع، نگرانی در مورد شکاف مواضع بین کشورهای شرق و غرب اتحادیه‌ی اروپا را در مورد موضوع تغییر اقلیم افزایش داده است.

لهستان تنها کشور عضو اتحادیه اروپا است که هنوز هدف این اتحادیه برای دستیابی به میزان خالص صفر انتشار تا سال ۲۰۵۰ را تأیید نکرده است. مقامات این کشور اعلام کردند که

بدین ترتیب نداشتن برچسب سبز اتحادیه اروپا می‌تواند نیروگاه‌های گازی را از میلیاردها یورو سرمایه محروم کند، زیرا سرمایه‌گذاران خصوصی به‌منظور حفظ و امنیت سرمایه‌های خود به‌دنبال سرمایه‌گذاری‌های سازگار با اقلیم خواهند بود.

طبق پیش‌نویس یادشده برای واجد شرایط بودن به‌عنوان یک سرمایه‌گذاری «پایدار»، نیروگاه‌های گازی نباید بیش از ۱۰۰ گرم معادل دی‌اکسیدکربن در هر کیلووات ساعت انتشار داشته باشند. اما اعمال چنین محدودیتی مانعی برای تعیین نیروگاه‌های گازی به‌عنوان یک فناوری «گذار» در راه دستیابی به خالص صفر انتشار تا سال ۲۰۵۰ خواهد بود.

همچنین این امر مانع تلاش دولت لهستان برای جایگزینی نیروگاه‌های زغالسنگ قدیمی و فرسوده با نیروگاه‌های گازی با انتشار کمتر می‌شود که به‌طور متوسط نیمی از دی‌اکسیدکربن این کشور را منتشر می‌کنند.

جیمز واتسون (James Watson)، دبیرکل اتحادیه‌ی تجارت یوروگاز (Eurogas) می‌گوید: «انتشار دی‌اکسیدکربن از نیروگاه‌های گازی سیکل ترکیبی در حال حاضر در حدود ۳۵۰-۳۰۰ گرم در هر کیلووات ساعت است. لذا سرمایه‌گذاران در کشورهایی مانند لهستان ممکن است نتوانند سرمایه‌گذاری‌های نیروگاه‌های دارای توربین گازی سیکل ترکیبی (Combined Cycle Gas Turbine: CCGT) را به‌عنوان یک فعالیت گذار در نظر بگیرند». وی گفت: «ما واقعاً انتظار داریم که گازطبیعی به‌عنوان یک سوخت دوران گذار طبقه‌بندی شود. اما متأسفانه حد استاندارد ۱۰۰ گرم انتشار در هر کیلووات این اجازه را نمی‌دهد.»

در عین حال، دوستداران محیط‌زیست، پیش‌نویس مقررات مالی اتحادیه اروپا برای جلوگیری از سرمایه‌گذاری‌های در صنعت گاز که به‌عنوان یک سوخت فسیلی «سبز» نامیده می‌شود، تحسین کردند.

در دسامبر سال ۲۰۱۹، بانک سرمایه‌گذاری اروپا (EIB) تصمیم گرفت تأمین مالی پروژه‌های فسیلی را از پایان سال ۲۰۲۱ متوقف کند، اقدامی که از طرف فعالان سبز مورد استقبال قرار گرفته بود.

داو جونز (Dave Jonse) از موسسه Ember که یک اندیشکده مستقل اقلیمی با تمرکز بر انتقال جهانی برق است، می‌گوید: «گاز فسیلی، سوخت پایدار نیست. شاید حتی ناامیدکننده

باید اشاره شود که همه مقررات پیشنهادی در طبقه‌بندی مالی سبز اتحادیه اروپا به ضرر صنعت گاز نیست. طبق پیش‌نویس این مقررات سوخت‌هایی که کمتر از ۲۶۲ گرم معادل دی‌اکسیدکربن در هر کیلووات ساعت انتشار کربن دارند جزو مواردی که «صدمه قابل توجهی» به اهداف اقلیمی اتحادیه اروپا می‌زنند، در نظر گرفته نمی‌شوند.

واتسون از یوروگاز می‌گوید: «حد ۲۶۲ گرم انتشار با حد ۲۵۰ گرم بانک سرمایه‌گذاری اروپا (EIB) برای تولید برق مطابقت دارد و حتی مقداری از آن بیشتر است.»

وی در خصوص مناسب بودن حد مذکور گفت «برخی معتقدند حد ۲۶۲ گرم دی‌اکسیدکربن برای فرایند انتقال انرژی از زغالسنگ بسیار کم است. اما از طرف دیگر، این امر موجب ترغیب برای ترکیب بیومتان یا تولید هیدروژن تجدیدپذیر و کم کربن در گاز طبیعی می‌شود که به فرایند کربن‌زدایی از گاز مصرفی کمک می‌کند». واتسون افزود: «حد ۲۶۲ گرم تقریباً معادل ۳۰ مخلوط گازهای کم کربن در گاز طبیعی است.»

در بخش دیگری از پیش‌نویس یادشده برای انتشار هیدروژن سبز، محدودیت انتشار ۹۴ گرم معادل دی‌اکسیدکربن در هر مگاژول (gCO₂e/MJ) پیشنهاد شده است. کارشناسان صنعت معتقدند دستیابی به این آستانه انتشار با استفاده از فناوری جذب و ذخیره کربن (CCS) برای دفن انتشار در زیر زمین، امکان‌پذیر است.

واتسون در این رابطه می‌گوید: «اگر از فناوری CCS برای دستیابی به این آستانه‌ها استفاده شود، تولید هیدروژن پایدار خواهد بود. ما در یوروگاز، در نظر داریم با ترکیبی از فناوری ریفرمینگ (reforming) بخار متان و فناوری CCS تا ۹۰ درصد انتشار گازهای گلخانه‌ای را کاهش دهیم. بنابراین، به نظر می‌رسد پیش‌نویس پیشنهادی کم و بیش با این موضوع مطابقت دارد.»

قبل از این‌که این هدف را به‌عنوان یک تعهد ملی تبدیل کند، نیاز به تجزیه و تحلیل بیشتر و کمک مالی دارند.

رهبان اتحادیه اروپا قرار است طی نشست ماه دسامبر ۲۰۲۰ خود در مورد هدف اقلیمی سال ۲۰۳۰ اتحادیه که به‌عنوان یک نقطه عطف اساسی در دستیابی به بیلان صفر کربن تا سال ۲۰۵۰ ارزیابی می‌شود، توافق کنند.

منتقدان مقررات پیشنهادی جدید انتشار معتقدند آستانه‌ی انتشار ۱۰۰ گرم، پیشنهادی خود ویرانگر (self-defeating) است، زیرا استفاده از نیروگاه‌های گازی تولید برق را که کارآمدترین آن‌ها محسوب می‌شود، به‌عنوان «پایدار» یا «گذار» رد می‌کند.

انتظار می‌رود این امر باعث کندی روند تبدیل سیستم‌های گرمایش منطقه‌ای (district heating) به گاز طبیعی در لهستان شود که در حال حاضر بیشتر با زغالسنگ کار می‌کنند. در سیستم گرمایش منطقه‌ای، انرژی حرارتی برای گرمایش ساختمان، آب مصرفی و نیز گرمایش مورد نیاز بخش تجاری و صنعت از طریق موتورخانه‌ی مرکزی تأمین شده و از طریق لوله‌های بخار یا آب گرم به محل مصرف منتقل می‌شود.

مایک پار (Mike Parr)، مشاور خصوصی در زمینه تحقیقات بازار و پشتیبانی فنی در زمینه‌ی انرژی‌های تجدیدپذیر و بهره‌وری انرژی می‌گوید: «سیستم گرمایش منطقه‌ای در اروپای شرقی بسیار محبوب است. لهستان حدود ۵۴ گیگاوات ظرفیت سیستم گرمایش منطقه‌ای دارد که سوخت ۷۵ درصد آن‌ها زغالسنگ است. وی تأکید کرد: «تعیین حد انتشار ۱۰۰ گرم دی‌اکسیدکربن برای هر کیلووات ساعت بی‌معنی به نظر می‌رسد. لهستان می‌تواند انتشار گازهای گلخانه‌ای ناشی از سوزاندن زغالسنگ را با انتقال به گاز طبیعی که سوخت بسیار پاک‌تر است، به نصف کاهش دهد». به گفته‌ی وی بهترین آستانه انتشار که نیروگاه‌های سیکل ترکیبی با سیستم گرمایش منطقه‌ای می‌تواند امیدوار به فعالیت خود باشد، حدود ۲۰۰ گرم دی‌اکسیدکربن در هر کیلووات ساعت است.

Source: Frédéric Simon, "Gas denied 'transition' fuel status in draft EU green finance rules", Euractiv, Nov 11, 2020.